

Belangrijke uitspraak Rechter over uitvoeren beheer en schadebestrijding in gezelschap Toestemminghouder grondgebruiker

Na eerdere publicatie op onze website onder vragen en antwoorden jacht;

In artikel 3.15 lid 2 van de Wet natuurbescherming (Wnb) wordt vrijstelling verleend van bijvoorbeeld het verbod op het doden, voor de bestrijding door grondgebruikers van schadeveroorzakende vogels en dieren die in het Besluit Natuur art 3.1 zijn aangewezen, omdat ze in het gehele land schade veroorzaken. Het betreft hier dus de landelijke vrijstellingslijst, te weten Zwarte kraai, Kauw, Canadese gans, Vos, Houtduif en konijn.

Provinciale Staten kunnen ook bij verordening eveneens soorten aanwijzen waarvoor een provinciale vrijstelling geldt binnen de provincie, eveneens gericht tot grondgebruikers.

Artikel 3.15 lid 7 Wnb stelt vervolgens: De grondgebruiker kan bij schriftelijke en gedagtekende toestemming de hem ingevolge het tweede tot en met vijfde lid toegestane handelingen door een wildbeheereenheid of anderen doen uitoefenen.

De Raad van State had al reeds in dit verband de zienswijze van de huidige uitspraak bevestigd, dat de grondgebruiker een schriftelijke toestemming kan verlenen maar dat deze bepaling niet zo uitgelegd moet worden, dat elke jachtaktehouder fysiek over deze toestemming dient te beschikken [\(zie meer: voor de uitspraak, in het bijzonder rechtsoverweging 2.4.1\)](#).

Nu er geen wijziging op dit punt is beoogd door de wetgever geldt het volgende:

- *Indien de grondgebruiker de jachthouder middels de standaard jachthuurovereenkomst NOJG, waarin ook de schriftelijke toestemming grondgebruiker is opgenomen en tevens staat aangegeven, dat de toestemming doorgegeven mag worden, dan is aan het vereiste van artikel 3.15 lid 7 Wnb voldaan. De houder van deze toestemming mag deze doorgeven.*

Indien hij bij de activiteit aanwezig is blijkt enkel uit zijn aanwezigheid al dat hij deze toestemming doorgeeft. Is hij niet zelf aanwezig dan doet hij er verstandig aan om aan uitvoerders deze toestemming schriftelijk door te geven.

Voorman jagers voor rechter voor afschieten damhert

Rinus Jeremiasse uit Burgh-Haamstede is al decennialang nauw betrokken bij de jacht. Toch moest hij onlangs voor de rechter verschijnen voor het doden van een damhert.

Rolf Bosboom

Burgh-Haamstede

„Dat is wel heftig en bijzonder”, zegt Jeremiasse, die meer dan dertig jaar bestuurslid is bij de Wildbeheereenheid Schouwen en werkzaam is geweest bij het Openbaar Ministerie. In 2021 werd hij tot twee keer toe ‘betrap’t op het afschieten van een damhert. „Formeel is dat een misdrijf. Je wordt dus ook als crimineel tentoongesteld. Je wordt voor verhoor uitgenodigd, ze nemen vingerafdrukken af en maken een verdachtenfoto van je. Zeker als je zelf jaren hulpofficier van justitie bent geweest, voelt dat toch heel vervelend.”

Toestemming

Wat had Jeremiasse misdaan? Hij kon bij de controle geen ‘grondgebruikersverklaring’ laten zien. Daarin staat dat de eigenaar of beheerder van het terrein het goed vindt dat er op zijn grond wordt gejaagd. Veel grondgebruikers hebben de Wildbeheereenheid Schouwen die toestemming gegeven.

In dit geval eiste de opsporingsambtenaar ter plekke zo’n document. „Dat is praktisch niet uitvoerbaar. Eigenaren kunnen niet

Te veel damherten in Zeeland

Damherten komen in Zeeland in drie gebieden voor: de Manteling van Walcheren, de Kop van Schouwen en op het eiland de Haringvliet in het Veerse Meer. Het beleid is om niet te veel damherten toe te staan, omdat ze schade veroorzaken aan bomen en aan gewassen van boeren. Ook kunnen zij een gevaar zijn voor het verkeer. Daarom staat de provincie toe dat jaarlijks een deel van de dieren wordt afgeschoten.

aan al onze 140 leden individueel zo’n document afgeven, maar doen dat aan het bestuur van de Wildbeheereenheid.” Dat geeft leden vervolgens wel een machtiging, maar daar staat niet bij voor welke gebieden die precies geldt.

„Dat het kan worden gecontroleerd, vinden we belangrijk”, zegt Jeremiasse. „In de loop der jaren hebben we het ook zodanig goed georganiseerd, dat het controleerbaar is. Daar hebben we met de politie afspraken over. Die komt periodiek onze administratie controleren.”

Regels provincie

De opsporingsambtenaar baseerde zich op de regels van de provincie, die net wat anders zijn dan wat wettelijk is vastgelegd. „Daarom dachten we: laat dan

maar een gerechtelijke uitspraak komen”, zegt Jeremiasse. „Voor mij was dit een soort proefproces.”

De economische politierechter in Middelburg deed deze week uitspraak in de zaak. De rechter is het ermee eens dat de regelgeving op dit gebied ‘gelaagd en complex is en niet altijd even duidelijk’. Ook zijn er geen uitspraken van andere rechters die meer helderheid kunnen geven. Jeremiasse, die er ook van werd beschuldigd een hert nodeloos lang te hebben laten lijden, is uiteindelijk volledig vrijgesproken.

Duidelijkheid

De uitspraak betekent meteen dat er nu wel duidelijkheid is. Degene die officieel toestemming heeft om te jagen, kan die delen met anderen. „Het is jammer dat het op deze manier moest, maar ik ben bijzonder blij met het resultaat. Dit vonnis heeft jurisprudentie opgeleverd voor duizenden andere jagers in Nederland. Daar kunnen we mee uit de voeten.”

Ook is volgens Jeremiasse nu helder dat als een jachthouder aanwezig, anderen dan ook mogen schieten. Dat is vooral van belang bij bijvoorbeeld de ganzenjacht. Daarbij wordt vanwege de grote aantallen vaak in groepen gejaagd. „Als iedere jager afzonderlijk zo’n document moet hebben, is dat niet te regelen.” Met het oog op de nieuwe Omgevingswet heeft de provincie de regelgeving voor de jacht inmiddels zo aangepast, dat er volgens Jeremiasse minder kans is op verwarring.